

Szellemtáncosok

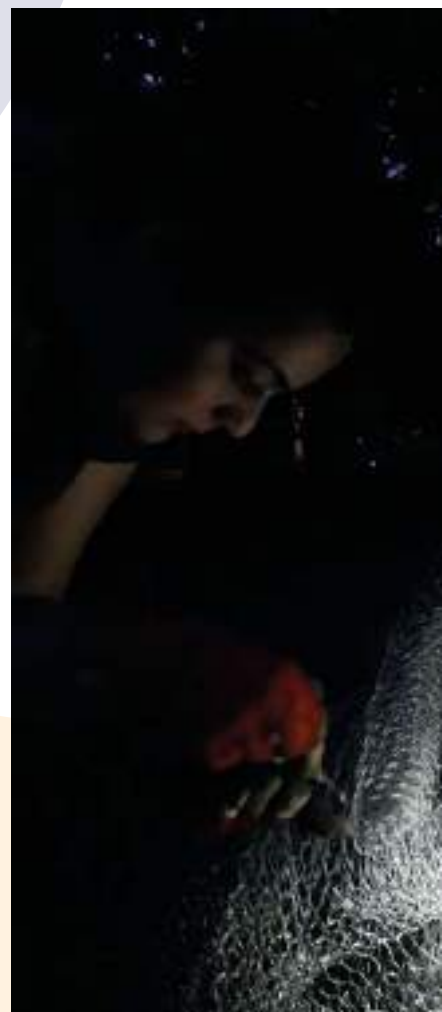
Debrecen Megyei Jogú Város Zöldterületi Osztálya nyár elején írt ki pályázatot egy nagyerdei alkotótáborra, amelynek célja az volt, hogy a jelentkezők a növényzet roncsolása nélkül helyezzenek el helyspecifikus land-art alkotásokat a területen. A kiíró szándéka az volt, hogy a közelmúltban megújult Nagyerdei parkot tovább színesítse, a látogatók figyelmét felkeltő, színvonalas és kreatív műalkotások szülessenek. Szuszik Dóra, a Debreceni Építész-mérnöki Tanszék hallgatója és Szatmári Zsófia építész az utolsó pillanatban adták be javaslataikat, a zsűri pedig rokonszenvvel fogadta mindkét ötletüket.

A Nagyerdő ösvényeit róva a két pályázó számtalan olyan helyre akadt, ahol a borostyán teljesen befutotta a terepet, lehetetlenné téve más növények megjelenését. Az egyik tisztáson a fák a pillanatba fagyott mozdulatok könnyedségével tekeredtek, ami egy fényes, viaszos leveglő borostyánnal futtatott táncparketthez tette hasonlatossá a ligetet. A csicsérgés a zene, a lombokon átűző nap a világítás: Szatmári Zsófia és Szuszik Dóra a táncukat magányosan lejtő fák számára tervezték kecses, drótból szövött partnereket, amelyek a liget fényből – pontosabban: csirkehálóból – szőtt kiegészítőivé váltak.

Az építés három napja alatt rengetegen fényképezkedtek a táncosokkal, amelyek a Campus Fesztivál végén – mint ha ott se lettek volna – szellemként tűntek el.

Szöveg: Wesselényi-Garay Andor

Fotó: Szatmári Zsófia és Szuszik Dóra

Rovatszerkesztő: Wesselényi-Garay Andor; javaslatokat várja a wga418@gmail.com címen